

РЕШЕНИЕ

№ 1463

гр. София, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 108-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА
КЪНЕВА

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разглежда докладваното от МАРИНА ВЛ. МАНОЛОВА КЪНЕВА
Административно наказателно дело № 20221110216626 по описа за 2022
година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, вр. чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е въз основа на депозирана жалба от С. Л. Л., ЕГН ***** чрез адв. Д. срещу електронен фиш серия К № 4660772 от 28.03.2021 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 2 т. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл.21, ал. 2 вр. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за неправилност на обжалвания електронен фиш като се твърди, че в него не е посочено дали е била отчетена допустимата грешка при измерване. Застъпва се, че посочената правна квалификация е неправилна, тъй като разпоредбата на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП посочва, че за повторно нарушение се налага глоба в двоен размер. Твърди се, че в електронния фиш не е посочено кой акт обуславя претендираната

повторност. Оспорва се изправността на техническото средство, с което е измерена скоростта на движение на заснетия автомобил. Твърди се, че в изготвения протокол за използване на техническото средство е допусната грешка /без да се посочва каква/, което води до незаконосъобразност на електронния фиш. Според жалбоподателя, нарушението следва да е установено със стационарно техническо средство, аргумент за което черпи от ТР № 1/2014 г. Бланкетно се твърди, че не е спазено изискването на чл. 6 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. Акцентираща се върху разпоредбата на чл. 91, ал.3 от ЗМВР. Претендират се разноси.

В съдебно заседание редовно призованият жалбоподател не се явява и не изпраща процесуален представител. В постъпили писмени бележки се оспорва спазването на законовите изисквания при поставяне на пътния знак В-26.

Въззиваемата страна – СДВР - редовно призована, не изпраща представител. В постъпили по делото писмени бележки от процесуален представител на СДВР се аргументира законосъобразност на обжалвания фиш и се моли за потвърждаването му. Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като извърши цялостна преценка на събраните в хода на делото писмени доказателства прие за установено следното от фактическа страна:

На 24.02.2010 г. в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, воден при Български институт по метрология под № 4835 била вписана мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1- М със срок на валидност до 24.02.2020г. Мобилна система за видеоконтрол с фабричен номер на устройството 653 преминала последваща периодична проверка за техническа изправност на 23.10.2020 г., за което бил съставен и протокол от проверка № 9-38-20/23.10.2020 г.

На 28.03.2021 г. около 13:15 часа по главен път Е-80 - автомагистрала „Тракия” с посока на движение от гр. Пловдив към гр. София се движело моторно превозно средство – лек автомобил марка „Фолксваген”, модел „Пасат” с ДК № *****, собственост на жалбоподателя С. Л. Л.. При номер 1

на главен път Е-80, до бензиностанция „Петрол” горепосочената мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1- М с фабричен номер 653 заснела цитираното моторно превозно средство, като отчела скоростта на движение на същото, а именно 97 км./час извън населено място, при ограничение на скоростта от 80 км/ч., въведено с пътен знак В-26. За позиционирането на системата за контрол на скоростта бил съставен протокол, съгласно изискванията на чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

След заснемането на автомобила бил изготвен снимков материал от техническото средство. Била извършена справка за собственост в централна база данни на КАТ по регистрационен номер на автомобила и бил установен неговият собственик – С. Л. Л., ЕГН *****. Въз основа на горното бил издаден процесният електронен фиш серия К № 4660772, с който на собственика на лекия автомобил, с който било извършено нарушението – жалбоподателя С. Л. Л. било наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал.2 вр. ал. 1 от ЗДвП. В електронния фиш било посочено, че разрешената скорост на движение била 80 км/ч., а установената скорост на движение на автомобила - 94 км/ч., т.е. допуснато било превишение на разрешената скорост с 14 км/ч. Електронният фиш бил връчен на 24.11.2022 г.

Жалбоподателят С. Л. Л. не депозирал декларация по чл. 189, ал.5 от ЗДвП и не посочил лицето, което е управлявало гореописания автомобил на процесните дата и час, а на 08.12.2022 г. чрез адв. Д. депозирал жалба срещу електронния фиш.

По доказателствата:

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена след анализ на събраните по делото писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, а именно: справка за собственост на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, ведно с протокол за последваща проверка № 9-38-20/23.10.2020 г., протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 28.03.2021 г., заповед за одобряване образец на електронен фиш, фотоснимки, справка от

ОПП- СДВР относно датата на връчване на процесния фиш, справка „Картон на водача” за жалбоподателя Л., писмо от директора на дирекция „Управление и анализ на трафика” при СО, ведно с проект на организацията на движението на АМ „Тракия” в района от 0+000 км. до 6+000 км.

Приложените по делото писмени доказателства са обективни, достоверни и по несъмнен и категоричен начин установяват релевантната по делото фактическа обстановка, поради което съдът ги кредитира изцяло.

От представеното по делото удостоверение за одобрен тип средство за измерване и протокол за последваща проверка № 9-38-20/23.10.2020 г. на средството за измерване се установи, че използваната в процесния случай мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1- M представлява одобрен тип средство за измерване, като устройство от посочения тип средство за измерване с фабричен номер 653 е преминало е последваща проверка за техническа изправност на 23.10.2020 г. В протокола е посочена и допустимата грешка при отчитане на скоростта при полеви условия, а именно +/- 3 км./час при измерена скорост до 100 км./час и +/- 3% при измерена скорост над 100 км./час. Веществените доказателства по делото – фотоснимки, приложени по делото установяват, че на процесната дата и място именно лек автомобил марка „Фолксваген”, модел „Пасат” с ДК № ***** е бил управляван и се е движил в заснетия участък със скорост над максимално допустимата. Мястото, на което е била монтирана системата за видеоконтрол се установява от представения по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта от 28.03.2021 г., а именно на главен път Е-80 – автомагистрала „Тракия”, км. 1 до бензиностанция „Петрол” с посока на движение на контролираните автомобили от гр. Пловдив към гр. София. В протокола е отразено, че режимът на измерване е стационарен – тоест техническото средство не е било монтирано в движещ се служебен автомобил, а е било позиционирано неподвижно, като същото е било насочено и е отчитало скоростта на приближаващите автомобили. Отново в същия протокол е отразено, че с пътен знак В- 26 е въведено ограничение на максимално допустимата скорост на движение на автомобилите от 80 км./час, валидно извън населено място, като е посочено, че разстоянието от пътния знак до мястото, на което е било поставено техническото средство е 250 метра. Посочено е, че номера на първото статично изображение е 21644, а последното е 21696, като видно от

представената по делото фотоснимка /л. 9 от делото/ е с № 21683 и попада в горепосочените рамки. При тези данни и доколкото твърдението на жалбоподателя относно допуснатата грешка при попълване на протокола е лишено от каквато и да било конкретика съдът намира, че цитираният протокол е годно доказателствено средство за отразените в него обстоятелства и няма пречка съдът да го цени при установяване на фактите по делото. Изложеното в него относно съществуващото ограничение на скоростта и начина на въвеждането му кореспондира напълно с изложеното в писмото на директора на дирекция „Управление и анализ на трафика“ към СО и представената схема.

От приетата по делото справка за собственост се установява, че към инкриминираната дата автомобилът, с който е било извършено заснетото нарушение е бил собственост на жалбоподателя С. Л. Л..

Въз основа на установените фактически обстоятелства съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в преклузивния срок по чл. 189, ал.8 от ЗДвП (електронният фиш е връчен на 24.11.2022 г., а жалбата е подадена на 08.12.2022 г.) и е насочена срещу подлежащ на обжалване акт, в който смисъл се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН, в настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалвания акт по чл. 58д от ЗАНН т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал.1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН.

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административните наказания. Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Задължително условие за санкционирането с електронен фиш е нарушението да е установено и

заснето с **автоматизирано** техническо средство /без да се конкретизира стационарно или мобилно/, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. В процеса по издаването на електронен фиш не участват двете страни, характерни за първата фаза на административно-наказателното производство.

С измененията на ЗДвП, обнародвани в ДВ бр.19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП беше добавен терминът „автоматизирано” техническо средство, а съгласно § 6, т. 65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП - „Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) **мобилни** - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес”, тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган.

В мотивите към проекта на закона за изменение и допълнение на ЗДвП се посочва, че една от причините за въведените изменения е именно Тълкувателно решение № 1 от 2014 г. на Върховния административен съд, с което реализирането на административнонаказателната отговорност за нарушения на Закона за движението по пътищата чрез издаване на електронен фиш при осъществяване на контрол с мобилни системи за контрол било преустановено и това рефлектирало пряко върху дисциплината на водачите. Посочва се, че използването на мобилни технически средства е автоматизиран процес, при който единствената намеса на контролен орган се свежда до позиционирането и настройката на автоматизираното техническо

средство. Същите установяват нарушенията по аналогичен със стационарните средства способ. Всички автоматизирани технически средства - мобилни и стационарни, са преминали метрологична проверка съгласно Закона за измерванията, в това число и софтуера за обработка на доказателствения материал и са въведени в експлоатация при стриктно спазване на нормативните предписания. При въвеждането в експлоатация на всяко техническо средство, сертифициращият орган - Български институт по метрология, осъществява проверка и на софтуерната програмата, генерираща снимковия материал. Принципът на действие, както на стационарните, така и на мобилните системи е един и същ: измерване на скоростта от сертифициран измерител и задействане на камера, визуализираща измерването, респективно превозното средство. Обработката и издаването на електронен фиш и за двата вида системи е от централизирана информационна система.

В процесния случай нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1-M, представляваща одобрен тип средство за измерване, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък /за което е съставен и протокол рег. № 4332р-17009/29.03.2021 г., съобразно изискванията на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/. Ето защо съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Всичко това съдът намира за нужно да посочи, за да отговори на доводите на жалбоподателя, почерпени от ТР 1/2014 г., че издаването на електронен фиш, в хипотеза, в която нарушението на ЗДвП е установено с автоматизирано **мобилно** техническо средство е недопустимо. Напротив, допустимо и законосъобразно е при условията, посочени по-горе.

При изследване на електронния фиш от формална страна съдът намери,

че същият отговаря на изискванията на чл. 189, ал.4 от ЗДвП, установяващ вида на данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения от Министъра на вътрешните работи образец. Изрично следва да се подчертае, че с оглед спецификите на електронния фиш към същия не са приложими изискванията на чл. 57 от ЗАНН, а тези по чл. 189, ал.4 и сл. от ЗДвП. Съгласно посочената правна норма електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Всички тези реквизити се съдържат в процесния електронен фиш – мястото на извършване на нарушението е описано подробно, посочена е максимално разрешената скорост на движение, както и установената скорост, с която се е движило процесното МПС, след отчитане на възможната грешка от техническото средство. Не може да се приеме за незаконосъобразен електронният фиш поради обстоятелството, че в него не е посочено физическото лице – негов издател. Както вече беше посочено изискването на чл. 57, ал.1 т.1 от ЗАНН се прилага към наказателното постановление, но не и към електронния фиш. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП не съдържа изискване за посочване на конкретно физическо лице, което е издател на електронния фиш.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал.8 от ЗДвП, административнонаказващият орган е изпратил на съда цялата преписка с информация за участъка от пътя, на който се извършва контрол на скоростта с автоматизирано техническо средство, с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗДвП, начина на въвеждане на ограничението – с пътен знак В – 26, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. Писмени доказателства относно всички тези обстоятелства се съдържат в кориците на делото.

В жалбата е изложено бланкетно оплакване срещу годността на техническото средство, с което е установено и заснето нарушението.

Оплакването е неоснователно. От събраните по делото доказателства се установи, че използваното за установяване и заснемане на процесното нарушение техническо средство - мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1- M е одобрен тип средство за измерване, същата е вписана в регистъра на БИМ под номер 4835 със срок на валидност до 24.02.2020 г. Съгласно чл. 30, ал. 5 от Закона за измерванията когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип, следователно процесната мобилна система за видеоконтрол е представлявала одобрен тип и към датата на заснемане на нарушението – 28.03.2021 г. Устройство от този тип с фабричен номер 653 /с което е установено нарушението/ е преминало последваща проверка на техническата му изправност на 23.10.2019 г., за което бил съставен и протокол от проверка № 9-38-20/23.10.2020 г., поради което същото към 28.03.2021 г. е било технически изправно и годно да установи и заснеме процесното нарушение.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че в електронния фиш не е приспадната възможната грешка при измерване на скоростта. Видно от представената фотоснимка измерената скорост на движение на автомобила е била 97 км/ч., в който случай допустимата грешка при измерването е +/- 3 км/час, поради което коректно във фиша е отразена скорост от 94 км/ч. Именно тази скорост е била съобразявана при преценка дали е превишена максимално разрешената такава. В този смисъл съдът констатира, че при издаване на електронния фиш е съобразен т. нар. толеранс като инкриминираната скорост е намалена на 94 км./ч., т.е. отчетено е превишение от 14 км./ч., а не от 17 км/час, което обстоятелство се явява в полза на нарушителя и именно за това превишение същият е бил санкциониран. Обстоятелството, че в електронния фиш не е посочено дали от тази установената скорост на движение е приспадната или не възможната грешка не накърнява по никакъв начин правото на защита на наказаното лице, доколкото е съществено, че тази грешка в действителност е била отчетена и жалбоподателят е санкциониран за по-малко превишение на максимално разрешената скорост. Установи се и въведеното с пътен знак ограничение на скоростта в района, в който се е движело заснетото МПС, а именно 80 км./час.

От анализа на доказателствените източници се достига до недвусмислен извод, че на посочената в електронния фиш дата, час и място мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение по пътищата TFR1- M с фабричен номер на устройството 653 е било заснето управление от неизвестен водач на процесния лек автомобил със скорост от 97 км./ч. (преди отчитане на възможна грешка от 3 км./час от засечената скорост) при ограничение от 80 км./ч., въведено с пътен знак В-26 и валидно извън населено място, с което съдът намира, че от обективна страна е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 ЗДвП. Установеното превишение на максимално разрешената скорост след приспадане на възможната грешка е с 14 км./ч.

Съгласно чл. 188, ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Видно от справката за собственост автомобилът, с който е било извършено нарушението е собственост на жалбоподателя С. Л. Л., ЕГН *****. След получаване на електронния фиш в съответната структура на СДВР не е представена декларация от последния в качеството му на собственик на заснетото МПС с посочване на лицето, което на процесната дата е управлявало заснетия автомобил. Законът ясно е посочил /което е вписано и в електронния фиш/, че собственикът разполага с възможност да подаде декларация, в която да посочи лицето, което е управлявало автомобила. В такава хипотеза издаденият на собственика електронен фиш се анулира и се издава такъв на посоченото от собственика лице. Жалбоподателят не е депозирал такава декларация, а е оспорил фиша с жалба до съда. Член 188, ал.1 от ЗДвП предвижда изрично отговорност за собственика /дори и в хипотеза, в която не е управлявал лично МПС, с което е извършено нарушение/, ако не посочи кой е управлявал автомобила. След като жалбоподателят не е посочил лицето, на което е предоставил автомобила, то съдът намира, че правилно именно жалбоподателят като собственик на МПС, с което е извършено нарушение е бил санкциониран за последното.

Управлението на ППС с превишена скорост е санкционирано с

разпоредбата на чл. 182 от ЗДвП, като за конкретното превишение от 14 км./ч. за населено място законодателят в разпоредбата на ал. 2, т. 2 от същия текст е предвидил глоба в размер на 50 лева. Размерът на глобата е фиксиран такъв, поради което обсъждането на въпроса за нейната справедливост е безпредметно.

Пространните възражения относно правната квалификация на деянието са неоснователни, на първо място тъй като в електронния фиш е посочена ясна и точна правна квалификация, съответстваща на установените факти, а на следващо място всички възражения, свързани с липсата на повторност са неотносими, тъй като жалбоподателят не е наказан за нарушение, извършено при условията на повторност – нито се твърди, нито се установява такава. Спазването на разпоредбата на чл. 91, ал. 3 от ЗМВР също е неотносимо към законосъобразността на електронния фиш.

Не са налице предпоставките на чл. 28 ЗАНН, доколкото констатираното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните нарушения от този вид, а отделно от това превишаването на максимално разрешената скорост повишава риска от реализиране на ПТП и от евентуално увреждане на здравето на участниците в движението. По изложените съображения съдът намира, че издаденият електронен фиш е законосъобразен и следва да бъде потвърден изцяло.

С оглед изхода на делото и направеното искане в писмените бележки от страна на представител на въззиваемата страна съдът следва да присъди в полза на СДВР разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 ЗАНН вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 80 лева, съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, вида и обема на извършената от процесуалния представител работа.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал.2 т.5 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш серия К № 4660772 от 28.03.2021 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4 вр. чл. 182, ал. 2 т. 2 от Закона за движението по пътищата на жалбоподателя С. Л. Л., ЕГН

***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 (петдесет) лева за нарушение на чл.21, ал. 2 вр. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал.4 от ЗДвП С. Л. Л., ЕГН ***** да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване от страните пред Административен съд - София град, в 14-дневен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____